

og sætte forskellige Stempelmærker paa efter Check'ens Størrelse og Banken bag- efter skal kassere dem. Det maa indrettes saaledes, at en Bank udleverer sine Bøger stemplede, der maa være eet Stempel, enten det drejer sig om 100 Kr. eller 5 Kr. eller 1 Kr. 50 Øre. Ellers er det ikke praktisk gennemførligt. Derfor tror jeg, at denne i og for sig rationelle Sondring ikke lader sig gennemføre, og som Følge deraf vil den Ende af Skatten, som maaske kunde være noget berettiget, nemlig Stempelafgift paa de Checks, der lyde paa store Summer, efter min Mening saare vanskeligt kunne gennemføres i Praksis.

Der peges for Stempelafgiftens Vedkommende stadig paa England. Men man maa for det første huske, at Forholdene der ere saa vidt forskellige fra vore, hvad allerede det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) med Rette fremhævede. Der er derovre den Ejendommelighed, at i den offentlige Bevidsthed gaa Frimærker og Stempelmærker fuldstændig i eet. Man er i mange Tilfælde vant til, ligesom man klæber Frimærke paa et Brev, saaledes at klæbe et Stempelmærke paa dette eller hint Dokument. Dette er man indlevet i, det falder lige saa naturligt at klæbe Stempelmærke paa en Kvittering, naar man udleverer den, som det falder os at klæbe et Frimærke paa et Brev. Men desuden maa man huske paa, at England jo har det ganske ejendommelige Princip, at et Dokumentets Indhold ikke er gyldigt, medmindre Dokumentet er stemplet. Herhjemme gælder et helt modsat Princip. Her er det saaledes, at en Kontrakts Gyldighed i ingen Henseende berøres af, om Dokumentet er stemplet eller ikke. Kun den almindelige folkelige, naive Bevidsthed kræver, at en Kontrakt skrives paa stemplet Papir, for ellers er den ikke i Orden, og det er i og for sig ganske naturligt. Det, som danner hele Grundlaget for det engelske Stempelmærkesystem, er netop dette, at til Gengæld for, at Dokumentet forsynes med dette Mærke, forlener Staten det med Gyldighed. Altsaa med andre Ord, derovre have Folk virkelig en Følelse af, at de faa noget for deres Stempelafgift — hvilket jo ogsaa er det ejendommelige ved den Forbrugsafgift, man betaler, naar man køber Øl o. s. v., o. s. v., og dermed erlægger Skatten; man har en Fornemmelse af, at man faar noget for den. Den engelske Borger føler ikke en Stempelafgift som den danske Borger, naar denne er klog nok til at vide, at Stemplet i og for sig ikke har noget med Dokumentets Gyldighed at gøre,

saa at hvis det Dokument aldrig kommer for en Autoritets Øjne, kan han udmærket godt slippe helt og holdent for Skatten. Det vilde blive en helt anden Sag, hvis han havde den Fornemmelse, at for at Dokumentet kunde være i behørig Orden, for at det i det hele kunde være et retsgyldigt Dokument, skulde der Stempelmærke paa. Saa havde han en Fornemmelse af, at det var Staten, der skabte Gyldigheden af hans Dokumenter og hans Retshandler, og at han til Gengæld for, at Staten har den Ulejlighed, erlægger i Form af Stempel et vist Gebyr. Det er i og for sig en naturlig Betragtning. Ved Skatter kommer det jo saa meget an paa Psykologien, og her er, om jeg saa maa sige, Psykologien til en vis Grad i Orden.

Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke kunde slippe Afgifterne paa Checks. Jeg tror, at det i høj Grad vilde lette Lovens Gang gennem Rigsdagen, og det vil vel være muligt paa andre Punkter, maaske endogsaa indenfor det samme Omraade, at finde finansiell Erstatning, saa meget lettere, som denne Stempelafgift af Checks efter min Mening i Virkeligheden vil vise sig finansielt at blive en Skuffelse.

Jeg har sluttelig en anden Henstilling at gøre paa et beslægtet Omraade til den højtærede Finansminister, nemlig med Hensyn til korte Veksler. Det er efter den nu gældende Stempellov saaledes, at korte Veksler uden Hensyn til Beløbets Størrelse have et almindeligt Vekselstempel til 20 Øre. Det forhøjes nu til 25 Øre, og det er der efter Omstændighederne ikke noget at sige til, naar man i det hele taget skal skride til Skatteforhøjelse. Men samtidig har man forkortet den saakaldte korte Veksels Løbetid fra 14 til 10 Dage. Dette er afgjort uheldigt. Jeg antager, at det er sket under Hensyn til, hvad man kalder for „Copenhagens terms“, nemlig dette, at et saa stort Antal af de sædvanlige Smørveksler trækkes paa 10 Dage fra Dato. De ville altsaa falde ind under denne almindelige Stempeltakst. Men det turde maaske ikke være saa almindelig bekendt, at allerede i Forholdet til England have Veksler meget ofte den almindelige 14 Dages Løbetid, at saa at sige alle tyske Smørveksler — altsaa Smørveksler, der her fra trækkes paa Tyskland — have 14 Dages Løbetid, og at det samme i stort Omfang gælder Smørveksler, der trækkes paa Irland. Man er ogsaa rundt omkring i England i Færd med at indføre en saadan Forlængelse af Løbetiden fra 10 til 14 Dage. Nu maa man vel huske paa, at disse Veksler ikke ere Veksler i samme Forstand som en 3 Maaneders Veksel, der